

Yayın Adı: Touch İstanbul

Referans No:15220758

Renk: Renkli

Yayın Tarihi: 01.05.2011

Etki: Tarafsız

STxCM: 182,00

Küpür Sayfa:2

Tiraj: 15000

Reklam Eşdeğeri: 5445,00

İstanbul'a gitmek çok havalı

Nisan başında İspanya Valencia'daydım. Türk Hava Yolları'nın yeni uçuş noktalarından biri olan Valencia'ya seyahat son derece keyifliydi. Ayrıca İstanbul'un önemini başkalarının gözünden görmek açısından da önem taşıyordu.

Valencia'da yaşayan ve oraya giden her Türk'ün mutlaka tanınması gereken Selda Asan'dan aldım bilgileri. İspanyollar birbirlerine "Tatilde nereye gidiyorsunuz?" diye sorup, "İstanbul'a gidiyorum" yanıtını aldıklarında uzun bir "Vaovvvv" çekerlermiş. Yani oralarda İstanbul'a gidiyor olmak çok ama çok havalı bir şeymiş. Düşünlerini burada yapan, balayı tatiline buraya gelen çok fazla İspanyol varmış.

Buradan çok uzaklarda bu sözleri duyunca çok mutlu oluyorsunuz tabii.

Ve yaşadığınız şehrin önemini anlıyorsunuz...

Valencia bir sahil şehri. Uzun bir kumsalı var. "Bir akşam üzeri katamaranla geziye çıkacağız" dediler.

Katamaran'a bindik, şampanyalar açıldı... Ama açık denizde gidiyoruz. Rehberimiz Miguel'e, "Yanlış seçim" diye takıldım. Miguel, İstanbul'u hiç görmemiş. "Niye yanlış?" diye sordu. "İstanbul Boğazı'nı görmediğin için" dedim.

Onlara göre açık denizde katamaranla gezmek çok havalı. Ama İstanbul Boğazı'nı tekneyle dolaşmak var ya... Biz onu, o zevki, o güzelliği hiçbir şeye değişmeyiz. Öyle değil mi? Dolayısıyla Boğaz gibi bir güzellikten sonra hiçbir yer bizi kesmez. Yalan mı?

Evet, ne demiştik? Yabancılar için İstanbul artık bir cazibe noktası. İstanbul'a gitmek, İstanbul'u yaşamak çok havalı...

Shopping Fest dolayısıyla şehrin yaşadığı **turizm** rüzgarının farkında mısınız bilmem. İstinye Park'ta, giriş kapılarının orada, şöyle bir 10 dakika durun. 10 dakika içinde gelen araçları ve içlerinden inen kalabalık aileleri gördüğünüzde ne demek istediğimi anlarsınız.

İstinye Park

Şehrin rehberi ve yalılardaki hayat

Saffet Emre Tonguç'u Valencia seyahatinde tanıdım. İspanyol rehberimize rağmen bize şehrin tüm özelliklerini, tarihini, binalarını Saffet anlatmaya başlayınca daha keyifli oldu tabii. Onu o güne kadar niye tanımamışım diye üzülüyordum.

Saffet, gezip gördüğü ülkeler konusunda bir ayaklı kütüphane gibi. Ama sanırım onun için asıl önemli İstanbul. İstanbul Hakkındaki Her Şey adlı 600 sayfalık kitabı bu iddiamı kanıtıyor. Kitapta gözüm kaldı, itiraf ediyorum. Saffet de anlamış olacak ki; İstanbul'a döner dönmez bana imzalı bir kitap gönderdi.

Üç yıllık bir çalışmanın ürünü olan İstanbul Hakkında Her Şey, aslında bir ortak çalışmanın ürünü, bir yazarı daha var; Pat Yale. Saffet ve Pat, Kapadokya'da tanışıyor. Pat, Türkiye sevdalı bir kadın. Aradan yıllar geçiyor. 2007 yılında da bu kitabı birlikte yazmak için el sıkışıyorlar.

İstanbul'u yaşadığıma inanırdım bu kitabı elime alana kadar. Ama hiçbir şey yaşamamışım. Binlerce hikaye yaşanmış bu şehirde, yanından bile geçememişim. Sadece Boğaz'daki yalıların hikayeleri yeter; ne yaşamlar, neler, neler...

Bu kitabın önsözünde yazılan satırlar çok hoşuma gitti; unutmayın, önemli olan İstanbul'u yaşamaktır, İstanbul'da yaşamak değil.

Aynen öyle...

tam zamanı. Katılım ve bilgi için: Yeryüzü Derneği (0216) 388 11 73

■ Nişantaşı Atiye Sokak'ta cumartesi günleri... Trafike kapanan caddeden hayat akıyor. Şahane... **Salomanje**'de oturup, geleni geçeni seyredin, kafanızı dağıtın.

■ Adalar'a gitme zamanı... Mevsimin değiştiğini en iyi orada hissedersiniz.

İstanbul'a yakışmayanlar

Kültür ve **Turizm** Bakanlığı ya da **Boğaziçi** Belediyesi beni İstanbul'un **turizm** elçisi ilan etse, ancak bu kadar çalışabilirim, kafa yorabilirim İstanbul'a... Gönüllüyüm yani. Çünkü İstanbul'un önemini biliyorum. Bizim dünyaya açılan pencereyiz İstanbul olduğuna da... Yapılan iyi ve güzel şeyleri sık sık yazıyorum. Ama eleştiriler yok mu? Var tabii. Yakışmayan pek çok şey var İstanbul'a... İşte ilk anda aklıma gelenler:

- Trafikte hiçbir kuralı umursamayan minibüsler.
- Artık yolda gitmekte zorlanan ve içi son derece eski olan taksiler ve arabesk müziğin sesini sonuna kadar açarak kendi keyfini yaşayan taksiciler.
- Tabela kirliliği. (Herkes her istediğini binalara asabiliyor mu?)
- Dış cephesi tamamlanmadan yaşamın başladığı binalar.
- İnsana yürürken cambazlık yaptıran parke taşları. (Hepsi yerinden oynuyor. Acaba o kaldırımları yapan müteahhitlerin iş bittikten sonra hiçbir sorumluluğu kalmıyor mu?)
- Yollarda çift sıra halinde park eden araçlar.
- Günün her saati şehir içinde cirit atan beton ve moloz kamyonları.
- Korna çalanlar. (Özellikle kadınlar! Neden bu hırs anlamıyorum!)